

И ний сме дали нещо на света!

България е една държава, която не много хора по света знаят. Някои хора дори ги е срам да се нарекат българи, да са част от една на малцина позната общност. Те сякаш са забравили всички постижения на българите, всичко, което са дали на света. Чужди са им уникалните ни традиции, литература, историята. Това отричане не е от днес, то сякаш винаги е съществувало. Затова Паисий пише своята „История славянобългарска“, затова и Иван Вазов възкликва: „И ний сме дали нещо на света!“, водейки спор с хората, срамуващи се от своя произход, повдигайки народните дух и гордост.

Доказателствата за приноса на българския народ към европейската и световна история се откриват още в далечната 718 г, когато Хан Тервел от рода Дуло, син на хан Аспарух и внук на хан Кубрат отблъсва арабите, спирайки навлизането на исляма в Европа. Малцина българи знаят, че той е обявен за светец от римската църква – Свети Тривелий. Ако не беше неговата българската армия днешна Европа може би щеше да изглежда по различен начин. Вероятно нямаше да се родят гении като Леонардо Да Винчи.

Най-яркият пример за важната роля на българския етнос е продължаване и доразвиване делото на братята Св. Св. Кирил и Методий. Благодарение на българските книжовни школи от 10 в. славянската писменост се усъвършенства и развива, създават се първите оригинални литературни творби на славянските народи. Ако не бяха те, богослужение на славянски език не би съществувало, а личности като Достоевски и Пушкин, Ботев и Вазов и още много други, нямаше да са познати на никого. Това са светли примери от нашата история, свидетелстващи дори и за „малкия“ принос на българския народ.

Когато се омаловажава ролята на българите в световните постижения може би не трябва да се забравят българското розово масло, киселото мляко, изобретяването на компютъра, откриването на важни за човечеството лекарства и още много други постижения в архитектурата, самолетостроенето, медицината, музиката и изобразителното изкуство.

България не е само “една малка незначителна държава на Балканите “. Тя е място с велика история, уникални традиции и общност с невидан борбен дух. Тази държава притежава райска красота и е дом на световноизвестни учени, писатели и артисти.

Не е срамно да си българин. Да си българин това е гордост. Така са мислили и чувствали нашите предци като Паисий, като патриарха на българската литература Иван Вазов.

Но гордостта не е просто тупане в гърдите. Гордостта е отговорност към делата ни и следите, които оставяме в историята.

Есетото написа Александра Георгиева ученичка от 6 г клас в 107 ОУ “Хан Крум“